

vore vigtigste indre Forvande, medens Lodsningen er aldeles fri i vore store Seiløb Belterne og Sundet. Da der nu tillige er kommet en Stemning frem faavel i dette Thing som navnlig i det andet Thing for Onfseligheden af en Dmordning af dette Lodsferi, mente Ministeriet, at det burde fravige de Betænkkeligheder, som det oprindelig havde næret i saa Henseende. Som Følge deraf blev et Lovforslag om Nyords Lodsferi udarbejdet i Marineministeriet, i nær Overensstemmelse med det af Lods-kommissionen indsendte Udkast. Dette Lovforslag vilde vistnok allerede være kommet til Behandling i Rigsdagen en hel Del tidligere, hvis der ikke to Gange havde fundet en Siksten Sted i den øverste Bestyrelse for Marinen. Det Lovforslag om Nyords Lodsferi, som jeg nu har havt den Ære i denne Samling at indbringe i det andet Thing, indeholder følgende Hovedtræk: at Lods-tvungen heves, at Gaardeiernes Eneret til Lodsning samt deres Ret til at holde Reserverelods bortfalder strax ved Lovforslagets Krafttræden, og at Gaardeierne i Erstatning derfor faae en Kapital udbetaalt een Gang for Alle. Dernæst at de nuværende Husfæstere og deres Enker for deres Levetid, selvfølgelig for saa vidt de blive ved Fæstet, beholde Ret til at Lodsse eller holde Reserverelods, og at de, ligeledes for Fæstetidens Varighed, faae en aarlig Erstatning for den Nedgang i deres Indtægt, som sandsynligvis vil blive foranlediget af, at Lods-tvungen bortfalder. Endelig at de 7 Guse og tilstrækkelig Grund til derpaa at opføre de fornødne Lodsbygninger afflaas til Lodsferiet mod fuld Erstatning til Gierne ved Lovlig Lagation. Den Udgift, som vil blive foranlediget herved, er anslaaet til mellem 5 og 6,000 Kr. Medens man vil kunne lade Størrelsen af denne Erstatning bestemme ved Lovlig Lagation, har man ikke fundet det ønskeligt eller endog saa tilraadeligt at bestemme Erstatningen for Ophævelsen af Gaardeiernes Særrettighed paa lignende Maade, og har derfor anset det for at være rigtigt at søge at komme til mindelig Overenskomst med disse Giere. Det Grundlag, man er gaaet ud fra, for at bestemme Erstatningens Størrelse, er Beløbet af den Nettofortjeneste, som Gaardeierne kunne have ved at holde Reserverelods, altsaa uden at udføre noget som helst Arbejde for Lodsferiet, blot fordi de ere Giere af de paagjældende Gaarde. Denne aarlige Indtægt for hver Gaard er efter Gjennemsnittet af de sidste 5 Aar, og efter at de forskjellige Smaaabyrder, der paahvile Gierne, ere fradragne, fundne at være 280 Kr., og det gjaldt altsaa om at udfinde, med hvilken Kapital denne aarlige Indtægt burde erstattes. Lods-kommissionen, som har havt denne Sag under Overveielse, har anslaaet Erstatningen, 4,000 Kr. for hver Gaard, i Alt saaledes til 80,000 Kr.; men den var imidlertid gaaet ud fra en noget mindre aarlig Indtægt, væsentlig begrundet deri, at Udregningen var stet for en noget læn-

gere tilbageiggende Arrække. Den kom, som sagt, til det Resultat, at Erstatningen kunde sættes til 4,000 Kr. for hver Gaard, altsaa til 16 Gange den aarlige Indtægt; men saa mente den, at deri tillige kunde indbefattes Erstatningen for Afstaaelsen af de 7 Guse og af den fornødne Grund til Ophævelsen af nye Lodsbygninger. Da man henvendte sig til Gaardeierne, kom de til et helt andet Resultat. De beregnede for det Første deres aarlige Indtægt noget større, omtrent som Ministeriet, nemlig til 286 Kr., og dernæst mente de, at de burde have det 25 dobbelte af denne Indtægt som Erstatning, altsaa 7,150 Kr. pr. Gaard, i Alt 143,000 Kr., og saa forbrede de tillige særlig Erstatning for Afstaaelse af Guse og Grund. Dette kunde Ministeriet ikke gaa ind paa; men ved senere Forhandlinger ere ogsaa Gaardeiernes Fordringer blevne nedsatte betydelig, idet de i Stedet for de tidligere forbrede 143,000 Kr. have forlangt 100,000 Kr., altsaa 5,000 Kr. paa hver Gaard, som er lidt under 18 Gange den aarlige Indtægt. Dette har Ministeriet troet at kunne gaa ind paa, uagtet man nok var noget tilbøjelig til at synes, at denne Erstatning var noget for rigelig, i ethvert Fald snarere dette end det Mødte. — Der var imidlertid et enkelt Punkt, hvor man ikke var kommen til fuld Forstaaelse med Gaardeierne paa Nyord. Der eksisterer nemlig ved Nyords Lodsferi en Erstatningskasse, hvor der ved Supplerings af Lodsferne skal holdes en Kapital af 600 Kr., som skal benyttes til at erstatte den Skade, der foranlediges under Lodsningen, for saa vidt Lodsferen er tilregnelig derfor. Man er ved Overveielsen angaaende Lodsloven i Almindelighed kommen til det Resultat, at der ikke vil være tilstrækkelig Grund til at indrette saadanne Erstatningskasser ved Lodsferierne, og man fandt det derfor ikke rimeligt, at der skulde bevares en saadan tvungen Erstatningskasse ved Nyord. Ministeriet har derfor tænkt sig, at disse 600 Kr. skulde indbetales i Lodsferiets Pensionskasse, med mindre de nye Lodsfer frivillig skulde enes om at oprette en ny Erstatningskasse, i hvilket Tilfælde man havde tænkt sig, at Beløbet kunde gaa til denne Kasse. Gaardeierne paa Nyord mente imidlertid, at de, naar en Dmordning fandt Sted, burde have en Andel i det Beløb, der var i Erstatningskassen, idet denne var tilbørlig fremkommen ved deres Bidrag. Da nu denne Sag ikke stod i nogen nødvendig Forbindelse med Erstatningen for Forrettedernes Ophør, og da Ministeriet fandt, at denne allerede var sat klækelig højt, fandt man det ikke fornødent at gaa ind paa Gaardeiernes Ønske i saa Henseende. Ved Behandlingen i det andet Thing kom det over denne Sag nedsatte Udoalg imidlertid til det Resultat, at det vilde være ønskeligt, om man opnaaede en fuld Forstaaelse med Gaardeierne ved i denne Henseende at imødekomme dem paa den Maade, at de fik Halvdelen af den Kapital, der